

[Hans Thyge Jacobsen.]

glæde, at det i den højtærede ministers forslag er blevet understøttet, at rekonvalescentafdelinger eller rekonvalescenthjem skal inddrages i refusionsberegningerne. Det synes jeg er rigtigt, for det er soleklart, at den kostbare sygehusbehandling kan afkortes, i mange tilfælde fuldtud erstattes af en efterbehandling på rekonvalescentafdeling eller i rekonvalescenthjem. Må jeg have lov at rejse et spørgsmål her. I kraft af flere forskellige lovforslag, vi behandler for tiden, f. eks. også forslag til lov om udvidet støtte til tuberkulosepatienter, bliver der efterhånden flere og flere rekonvalescentafdelinger og rekonvalescenthjem o. s. v. Det er altsammen udmærket, man må blot have opmærksomheden henvendt på, at der her naturligtvis bør ske en forsvarlig koordination. Man har i forsorgsloven hjemmel for oprettelse af hjem for kronisk syge, og såvidt jeg forstår, er det meningen at drive stærkere på med at få sådanne hjem oprettet, og det skal jeg heller ikke have noget imod, men jeg beder bare om, at koordinationsministeren vil træde i funktion. Jeg ved ikke, om den højtærede koordinationsminister har med andet at gøre end det rent økonomiske, men da jeg ikke synes, han har så forfærdelig meget at gøre dér, kunne jeg tænke mig, at han også kunne se på et område som f. eks. dette.

Ja, med disse ord skal jeg tillade mig på mit partis vegne at anbefale de to lovforslag til vedtagelse.

Skytte: Det foreliggende lovforslag om ændring af lov nr. 71 af 27. februar 1946 om sygehusvæsenet er udtryk for, hvad alle partier i landstinget har kunnet enes om. Det betyder i forhold til den nugældende ordning, som vi for såvidt allerede har hørt, en forhøjelse fra 6 kr. 25 øre pr. indbygger til 8 kr. pr. indbygger, og fra 4 kr. 25 øre pr. sygedag til 5 kr. 50 øre pr. sygedag. Det er en ret betydelig forhøjelse af tilskuddet, som her finder sted, og det bevirker, at amts- og bykommuner lettes tilsvarende, hvilket også er rimeligt.

Når jeg siger, at det er en ret betydelig forhøjelse, vil jeg gerne tilføje, at forhøjelsen endda er så stor, at det for enkelte amtskommuner betyder mere end dækning af sygehusudgifterne i det sidste år, og jeg vil gerne i denne forbindelse til den ærede ordfører for venstre, som synes, at ministeren kunne være gået noget længere, nøjes med at sige, at det forekommer mig, at venstre altid er mest rundhåndet, når det

ikke selv står for kassen. Jeg lægger ikke skjul på, at jeg finder, at vi med det foreliggende lovforslag har fået en rimelig ordning, og det er med tilfredshed jeg konstaterer, at alle partier har kunnet enes om denne ordning.

Da vi for nogen tid siden behandlede forslaget om ændring af skatteudskrivningens grundlag i amterne, havde jeg på mit partis vegne lejlighed til at udtale, at vi fandt det urimeligt, at de stadig stigende sygehusudgifter i landdistrikterne alene skulle bæres af ejerne af de faste ejendomme, og jeg tilsagde mit partis støtte til, at en væsentlig del af denne stigning dækkes på et bredere grundlag. Derfor kan jeg med tilfredshed hilse dette lovforslag, hvorefter den fælleskommunale udligningsfond tager en større del af sygehusudgifterne end hidtil. Det betyder, at de føres ud på et bredere grundlag end tidligere.

Jeg er enig i de betragtninger, der har været gjort gældende om, at spareforanstaltninger i forbindelse med hele sygehusvæsenet ville være meget ønskelige, men jeg kan ikke rigtig se, at der er noget grundlag for at tro, at det er muligt at gennemføre disse sparebestræbelser, uden at det går ud over de syge. Jeg kan godt se, at man kan gennemføre visse rationaliseringsforanstaltninger, og såvidt jeg ved er visse undersøgelser i så henseende i gang, men der vil på en række områder i den nærmeste fremtid i hvert fald stilles ganske betydelige krav til vore sygehuses drift og indretning, derunder nybygninger i ikke ringe udstrækning, hvilket bevirker, at jeg i hvert fald for øjeblikket ikke kan se, at det er muligt at komme ned med sygehusudgifterne. Det kan meget nemt forme sig sådan, at vi får en stigning, som vil bevirke, at staten igen skal træde til, og at man må skride til en forhøjelse af bidraget f. eks. fra udligningsfonden. Hvis det skal ske, deler jeg det ønske, der er fremsat her i dag, og vil give udtryk for det i form af en opfordring til den højtærede indenrigsminister om så at fremsætte forslag herom så tidligt, at loven kan gennemføres, før man i byerne og amterne skal vedtage budgetterne. Det er noget uheldigt, at vi f. eks. i amterne ikke ved den endelige budgetbehandling er klar over, hvilket tilskud vi kan forvente, og altså heller ikke er klar over, med hvilke promiller vi egentlig retteligt burde udskrive skatterne for det kommende år. I år er man lovlig sent på vej, hvad jeg affinder mig med, når bare det vil blive bedre næste gang.

Jeg kunne i denne forbindelse tænke mig